

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Dr. Molnárné dr. Szandtner Krisztina ügyvéd által képviselt felperesnek a felszámolóbiztos által képviselt I. rendű, dr. Mészáros Vilmos ügyvéd által képviselt II. rendű és dr. Vető Gábor ügyvéd által képviselt III. rendű alperes ellen a Fővárosi Bíróság 2008. március 11. napján kelt 10.G.40.460/2005/36. számú ítélete ellen a III. rendű alperes részéről 37. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit nem érinti, fellebbezett részét részben és akként változtatja meg, hogy a 2.086.118 (kettőmillió-nyolcvanhatezer-egyszáztizennyolc) forint marasztalás vonatkozásában a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontját 2005. június 17. napjában határozza meg, egyebekben helybenhagyja.

A Fővárosi Ítéltábla kötelezi a III. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 60.000 (hatvanezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I. rendű alperes 2002. október 24-i teljesítésigazolása alapján a felperes kábelhasító szekrény gyártásának 193.750 forintos díjáról 2002. november 8-i esedékességgel állított ki számlát az I. rendű alperes felé.

Az I. rendű alperes 2003. január 17-én kelt alvállalkozói szerződéssel megrendelte a felperestől a ... kerület ... utca szám alatti létesítmény komplett elektromos

kivitelezési munkái elvégzését 20.069.000 forint + 25 % ÁFA vállalkozói díj ellenében, utóbbi összege a 2004. január 5-i szerződésmódosítás során 5.225.023 forint + ÁFA összeggel növekedett.

A szerződés szerint az I. rendű alperes késedelmes fizetés esetén a mindenkori jegybanki alapkamatot volt köteles késedelmi kamatként megfizetni.

A felperes a teljesítésről nyolc részszámlát állított ki; az első öt számla kifizetésére határidőben és teljes egészében, a hatodik részszámla teljesítésére késedelmesen került sor.

A felperes az I. rendű alperes teljesítésigazolása alapján 2004. február 18-i esedékességgel állította ki a hetedik részszámláját 4.000.000 forint, 2004. március 16-i fizetési határidővel a nyolcadik részszámláját 5.250.000 forint vállalkozói díjról.

A felperes az alvállalkozói szerződés teljesítéséhez 1.080.000 forint értékben vásárolt kábelt, melyet 2004. február 23-án az építkezésre szállított.

A felperes 2004. március 30-án az építkezés területére nem tudott bejutni, erről az I. rendű alperest tájékoztatta, aki 2004. április 2-án közölte, hogy az elektromos kivitelezést a munkaterületen felfüggesztette.

A felperes az I. rendű alperes felé fennálló követelése behajtásával 2004. április 20-án kelt szerződéssel megbízta a ... Kft.-t - melynek részére mindösszesen 428.598 forint megbízási díjat fizetett ki -, a behajtás eredményeképp az I. rendű alperes 2004. május 27-én 3.000.000 forintot, 2004. szeptember 17-én 1.000.000 forintot fizetett meg.

A ... Kft. átadóként, a III. rendű alperes átvevőként 2004. december 19-én megállapodást kötött, mely szerint az I. rendű alperes és az átadó között 2004 októberében létrejött vállalkozási szerződéses jogviszony megrendelői pozíciójába a III. rendű alperes lép, - többek között - rögzítették, hogy az I. rendű alperessel a III. rendű alperes visszamenőlegesen hatályos vállalkozási szerződést köt, felülvizsgálja az eddigi teljesítéseket, csak közvetlenül a felé kiállított számlákat tudja befogadni és teljesíteni, kivéve az átadó felé kiállított 2004/00439 számlából hibás teljesítés miatt visszatartott 2.857.562 forint követelést, melyet - az ott szabályozott esetben - a III. rendű alperes az I. rendű alperesnek vállalt megfizetni.

A felperes engedményesként, az I. rendű alperes engedményezőként 2005. január 4-én engedményezési szerződést kötött; az okirathoz mellékelte dokumentáció szerinti építési vállalkozási jogviszonyból III. rendű alperessel szemben fennálló követeléséből az I. rendű alperes 4.943.750 forintot engedményezett. Rögzítették, hogy a megszerzett követelésből a felperes a kábelhasító szekrény gyártása miatt fennálló 193.750 forintos, valamint 4.750.000 forintos vállalkozói díjkövetelését elégíti ki.

Az I. rendű alperes a követelés behajthatóságáért készfizető kezességet vállalt.

Az engedményezési szerződés mellékletét képezte a ... Kft. és az I. rendű alperes között a budapesti ... út szám alatti kivitelezésre vonatkozó, 2004. december 8-

án kiállított teljesítésigazolási jegyzőkönyv, valamint az annak alapján bruttó 30.699.798 forintról kiállított 2004/00439. sorszámú számla.

Az engedményezési okiraton a III. rendű alperes ügyvezetőjének a névaláírása és a társaság cégbélyegzője található.

2005. január 4-én az I. rendű alperes és a felperes - utalva az engedményezési szerződés megkötésére - megállapodást kötött, melyben az I. rendű alperes kötelezte magát arra, hogy a ... Kft.-vel kötött vállalkozási szerződést felbontja, tekintve, hogy ugyanezen építési vállalkozási munkára a III. rendű alperessel is szerződést kötött, vállalta, hogy tájékoztatja a felperest az újbóli szerződés megkötéséről, sztozírozza a ... Kft. nevére kiállított 30.699.798 forintos számlát, és új számlát állít ki a III. rendű alperes felé.

A III. rendű alperes a felperes által 2005. február 4-én kiállított bevételi pénztárbizonylat szerint 2.857.562 forintos kifizetést teljesített.

Az I. és a III. rendű alperes 2005. február 24-én a 2004. október 8-án kötött vállalkozási szerződést közös megegyezéssel felbontották, tekintettel arra, hogy a beruházást finanszírozó bank az I. rendű alperest nem fogadta el generálkivitelezőnek. Rögzítették, hogy az I. rendű alperes által kibocsátott számlák alapján kifizetett összeg a ... Kft.-vel kötött generálkivitelezői szerződés vállalási összegével elszámolásra kerül, továbbá 2004. szeptember 6-tól 2005. február 24-ig az elvégzett munka elszámolása megtörtént, egyik fél részéről sem merült fel követelés.

A felperes 2005. március 29-én kelt levelében felszólította a III. rendű alperest az engedményezési szerződés alapján további 2.086.118 forint öt naptári napon belüli megfizetésére. A III. rendű alperes a 2005. április 5-én átvett felszólításra nem teljesített.

A felperes 2005. január 3-án az I. és a II. rendű alperessel szemben 7.943.750 forint megfizetésére fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő; az eljárás az I. és a II. rendű alperes ellentmondása folytán perré alakult.

A felperes a per során módosított keresetében kérte kötelezni az I. rendű alperest a Ptk. 389. §-a alapján 979.582 forint vállalkozói díj és annak 2003. január 17-től a kifizetésig járó, a jegybanki alapkamat összegével megegyező mértékű késedelmi kamata megfizetésére az I. rendű alperessel kötött alvállalkozói szerződés alapján, ezen követelése összegét 27/F/34 sorszám alatt csatolt táblázati kimutatásban részletezte.

Kérte az I. rendű alperest kötelezni a Ptk. 339. § (1) bekezdése és 355. §-a alapján 1.080.000 forint kártérítés és annak 2004. február 23-tól a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére, hivatkozva arra, hogy a munkaterületre leszállított kábel anyagdíja - tekintve, hogy annak beépítésére, illetőleg elhozatalára nem volt módja - költségként merült fel.

Kérte az I. rendű alperest kötelezni a Ptk. 355. § (4) bekezdése alapján 428.598 forint behajtási munkadíj, mint költség és annak 2004. november 13-tól a kifizetésig

járó törvényes késedelmi kamata megfizetésére, hivatkozva arra, hogy az I. rendű alperes önkéntes teljesítése hiányában a behajtást végző cég részére kifizetett megbízási díj költségként merült fel.

A felperes a II. rendű alperest a Gt. 101. § (1) bekezdése szerint mögöttes felelőssége alapján kérte a fenti tartozás megfizetésére kötelezni.

A felperes a per során, 2005. június 17-én a keresetét a III. rendű alperesre kiterjesztette, és a 2005. január 4-i engedményezési szerződés alapján a Ptk. 328. § (4) bekezdése szerint 2.086.188 forint vállalkozói díj és annak 2005. február 5-től a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni, hivatkozva arra, hogy az engedményezett követelésből 2.857.562 forint kifizetésére került sor, így a fennmaradó összeg megfizetése terheli.

A felperes az I. rendű alperest az engedményezési szerződésben rögzített készfizető kezességvállalása okán egyetemlegesen, a III. rendű alperest mögöttesen, a Gt. 101. § (1) bekezdése alapján kérte a fenti tartozás megfizetésére kötelezni.

Az I. és a II. rendű alperesek a kereset elutasítását kérték; arra hivatkoztak, hogy a 2003. január 17-i alvállalkozói szerződés megkötését megelőzően az I. rendű alperes alvállalkozóként kötött szerződést a ... Rt. fővállalkozóval, aki a vele jogviszonyban nem álló felperes felé többször, közvetlen kifizetést teljesített, így tisztázandó, hogy az I. rendű alperes mindösszesen 27.390.038 forint követeléséből milyen összeg közvetlen kifizetésére került sor a felperes részére. Erre is figyelemmel vitatták a követelés összegszerűségét is, és a ... Rt.-t perbe hívták, aki arra nem nyilatkozott.

Az I. és a II. rendű alperesek a felperes per során módosított keresetére érdemben nem nyilatkoztak.

A III. rendű alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az engedményezés az I. rendű alperes, mint a III. rendű alperes kivitelezője által jövőben szolgáltatandó teljesítésen alapult, tehát várományra vonatkozott. A felperes által elismerten kifizetett 2.857.562 forinton felül a III. rendű alperesnek az I. rendű alperes felé nem állt fenn tartozása. 2005. február 24-én a vállalkozási szerződést is felbontották, további számlát a III. rendű alperes felé az I. rendű alperes nem nyújtott be, tekintve, hogy teljesítése sem volt, egymással elszámoltak, további fizetési kötelezettség nem keletkezett. Álláspontja szerint az I. rendű alperes csak esedékessé vált követelésről rendelkezhetett, több jogot, mint amivel rendelkezett, nem ruházhatott át. Az engedményezési szerződéshez csatolt okiratok vonatkozásában utalt arra, hogy a III. rendű alperes teljesítésigazolást nem állított ki, illetőleg felé az I. rendű alperes nem számlázott.

Az elsőfokú bíróság 2008. március 11. napján kelt 10.G.40.460/2005/36. számú ítéletében kötelezte az I. és II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 2.059.582 forintot, ebből 979. 582 forint után 2005. február 5. napjától a kifizetésig a mindenkori jegybanki alapkamatnak megfelelő kamatot, 1.080.000 forint után 2004. február 23. napjától a kifizetés napjáig járó évi 11 %-os mértékű kamatot azzal, hogy 2005. január 1. napját követő időtartamra a kamat mértéke a

késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összege. Megállapította, hogy a II. rendű alperes a fenti tartozás megfizetésére akkor köteles, ha a marasztalás összege az I. rendű alperestől nem volt behajtható.

Kötelezte az I. és II. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 672.198 forint perköltséget.

A bíróság kötelezte az I., II. és III. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 2.086.118 forintot, valamint annak 2005. február 5-től a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegű kamatát, megállapította, hogy a fenti összeg megfizetésére az I. és a III. rendű alperesek egyetemlegesen kötelesek, míg a II. rendű alperes abban az esetben köteles, ha a marasztalás összege az I. és a III. rendű alperesektől nem volt behajtható.

Kötelezte az I., II. és III. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek egyetemlegesen 245.200 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában megállapította, hogy a felperes és az I. rendű alperes között 2003. január 14-én szerelési vállalkozási szerződés jött létre - utalva a Ptk. 293. §-ban foglaltak helytálló alkalmazására -, elfogadta a felperes azon kimutatását, miszerint a szerelési munkálatokból 5.687.533 forint követelése áll fenn, ehhez hozzáadódik a kábelhasító szekrény díja és késedelmi kamata, így az I. rendű alperes tartozása 5.923.332 forintot tett ki.

Megállapította továbbá az elsőfokú bíróság, hogy a 2005. január 4-én megkötött engedményezési szerződéssel az I. rendű alperes érvényesen a III. rendű alperessel szemben fennálló 4.943.750 forintos követelését a felperesre engedményezte, melynek behajthatóságáért az I. rendű alperes készfizető kezességet vállalt. Álláspontja szerint az engedményezési okiratban pontosan megjelölték azt a követelést, amelyre a megállapodás vonatkozott; a szerződés mellékletét képezte az I. rendű alperes által kiállított első részszámla, ezzel szemben a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint a III. rendű alperest terhelte annak a bizonyítása, hogy az engedményezés jövőben keletkező követelésre irányult. Emellett az I. rendű alperes az engedményezést követően a követeléssel nem rendelkezhetett, így a vállalkozási szerződés 2005. február 24-i felbontásakor tett azon nyilatkozata, miszerint a III. rendű alperessel szemben nincs követelése, kizárólag az engedményezéssel nem érintett tartozásra vonatkozhatott. Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a III. rendű alperes 2.857.562 forintot fizetett meg az engedményezési szerződés alapján, így a keresettel érvényesített 2.086.118 forint tartozása áll fenn, melynek megfizetéséért az I. rendű alperes készfizető kezesként tartozik, a II. rendű alperes pedig az I. rendű alperes beltagjaként mögöttesen felel az 1997. évi CXIV. (Gt.) 101. § (1) bekezdése szerint.

Az elsőfokú bíróság a felperes kártérítés iránti kereseti kérelmei vonatkozásában megállapította, hogy az 1.080.000 forint tekintetében megalapozott; a felperes igazolta, hogy a fenti értékben anyagot vásárolt, azt a munkavégzés helyére szállította, ahonnan az I. rendű alperes 2004. április 2-i, Ptk. 395. §-a szerint minősülő eladását követően nem volt módja elhozni, így kár érte, melyért az I. rendű

alperes közvetlenül, a II. rendű alperes a Gt. 91. § (1) bekezdése és a 101. § (1) bekezdése alapján mögöttesen felel.

A 428.598 forintos kárigényt az elsőfokú bíróság nem találta megalapozottnak; álláspontja szerint a felperes nem bizonyította a kárfelelősség jogszabályi feltételei teljesülését, az a körülmény, hogy az I. rendű alperes a vállalkozói díjtartozását nem fizette meg, nem tette szükségessé, hogy behajtó céget bízson meg a felperes a követelés érvényesítésével, így e körben a kereseti kérelmét elutasította.

Az ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést; az I. és a II. rendű alperesek fellebbezését az elsőfokú bíróság a 10.G.40.460/2005/43. számú jogerős végzésével hivatalból elutasította.

A III. rendű alperes a fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, vonatkozásában a kereset elutasítását, másodlagosan perköltség-fizetési kötelezettsége mérséklését kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen figyelmen kívül hagyta, hogy az I. rendű alperes a ... Kft. felé kiállított számlát nem sztorizóta, és a III. rendű alperes felé új számlát nem állított ki. Az alperesek egybehangzóan állították, hogy a III. rendű alperes 2005. február 4-én azért fizetett meg az engedményezett követelésből 2.857.562 forintot, mert ennyi volt a fennmaradó összeg azon számlából, amelynek a sztorizálását és a III. rendű alperes felé annak újbóli kiállítását vállalta az I. rendű alperes, erre azonban nem került sor. További tartozása a III. rendű alperesnek az I. rendű alperes felé nem maradt; nem nyert bizonyítást a felperes részéről, hogy az I. rendű alperesnek lett volna olyan további követelése, amellyel az engedményezés okán felé a III. rendű alperes tartozott volna, így nem jogszerű a kamatkövetelésre vonatkozó ítéleti rendelkezés sem. Fenntartotta azon előadását, hogy 2005. február 24-én a vállalkozási szerződés megszűnt, az I. rendű alperes további teljesítést nem végzett, így számlakibocsátásra és igényérvényesítésre sem lett volna jogosult. Az engedményezés jövőbeli követelésre vonatkozhatott, 2005. január 4-én további fennmaradó követelése az I. rendű alperesnek nem maradt a III. rendű alperessel szemben. Az engedményezés nem jelentett feltétlen fizetési kötelezettséget, a megállapodás arra vonatkozott, ha a III. rendű alperesnek az I. rendű alperes felé tartozása keletkezik, akkor abból 2.086.118 forintot kell megfizetnie. Utalt arra is, hogy az I. rendű alperest, mint vállalkozót a projektet finanszírozó bank nem fogadta el, az új generálkivitelező, a ... Kft. nem volt jogutódja az I. rendű alperesnek. Az engedményezéskor bizonytalan volt, hogy a felfüggesztett építkezést az I. rendű alperes folytathatja-e, volt esélye annak, hogy a valóban fennmaradó 2.086.118 forintot is ledolgozhatja, erre azonban nem került sor, a vállalkozási szerződést fel kellett bontani.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Változatlanul fenntartotta azon jogi álláspontját, hogy az engedményezési szerződés konkrét teljesítésigazoláson alapuló számlatartozásra, így lejárt követelésre vonatkozott. Kérte annak figyelembevételét, hogy a III. rendű alperes többszöri felhívás ellenére nem igazolta az engedményezési szerződés

alapját képező számla ellenértékének kifizetését, így helytállóan vont következtetést az elsőfokú bíróság az érdemi védekezése bizonyítatlanságára, továbbá megfelelően döntött a késedelmi kamat és a perköltség-igényről is.

A Fővárosi Ítéltábla a jogorvoslati eljárás során az elsőfokú bíróság ítéletének a felperes keresetét részben elutasító, és az I., II. rendű alpereseket 2.059.582 forint és kamatai, valamint 672.198 forint perköltség megfizetésére kötelező rendelkezését nem érintette, a határozat ebben a körben - fellebbezés hiányában - a Pp. 228. § (3) bekezdése szerint jogerőre emelkedett.

A III. rendű alperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a fellebbezéssel érintett körben a tényállást megfelelően feltárta, és döntően helytálló az abból levont jogi következtetése is.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló okiratok helyes értékelésével állapította meg, hogy a felperes és az I. rendű alperes között 2005. január 4-én a Ptk. 328. § (1) bekezdése szerinti engedményezési szerződés jött létre, mely a 2004. december 8-i teljesítésigazolás alapján, 2004/00439 sorszámon kiállított számlán szereplő 30.699.798 forint lejárt vállalkozói díjtartozásból 4.943.750 forint követelésre vonatkozott.

Az engedményezési szerződésben az engedményezett követelés kötelezettjeként - függetlenül attól, hogy az okirat mellékletében szereplő teljesítésigazolás és számla a ... Kft. és az I. rendű alperes közötti - a III. rendű alperes került megnevezésre, aki a szerződést aláírta, így a Ptk. 328. § (3) bekezdése szerint az engedményezésről kétségtelenül értesült.

Megfelelően telepítette az elsőfokú bíróság a Pp. 164. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási terhet a III. rendű alperesre; az érdemi ellenkérelmében előadottakra figyelemmel a fenti okiratokban foglaltakkal szemben annak bizonyítása terhelte, hogy az engedményezés jövőbeni követelésre vonatkozott, az állítása szerint a számlatartozásból fennmaradt, részéről nem vitásan kifizetett 2.857.562 forinton felül további teljesítésre nem köteles.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményének okszerű, a Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti értékelésével vont következtetést arra, hogy a III. rendű alperes a védekezése megalapozottságát nem bizonyította; a 2005. január 4-i engedményezési szerződés és mellékletei egyértelműen lejárt vállalkozói díjkövetelésre vonatkoznak, utalást sem tartalmaznak arra, hogy az engedményező jövőbeni kivitelezői tevékenységétől függne a követelés esedékessége.

Azon állítását, hogy a 30.699.798 forint számlatartozásból csak 2.857.562 forint maradt fenn, így annak kifizetésével a kötelezettség alól szabadult, a III. rendű alperes azzal bizonyíthatta volna, hogy kétségmentesen igazolja a 2004/00439

sorszámú számla fentieknek megfelelő kiegyenlítését, a ... Kft. teljesítését az I. rendű alperes felé. Amennyiben utóbbira az engedményezést megelőzően került volna sor, ez megalapozta volna azon védekezését, hogy az I. rendű alperes több követelést engedményezett a felperesre, mint amivel az engedményezés időpontjában rendelkezett.

A 2007. február 6-i tárgyalásról felvett 10.G.40.460/2005/24. számú tárgyalási jegyzőkönyvben foglaltakból kitűnően a III. rendű alperes vállalta, hogy nyilatkozik a ... Kft. és az I. rendű alperes közötti elszámolásról, a 30.699.798 forintos számla kifizetéséről. Az elsőfokú bíróság ennek megfelelően a tárgyaláson hozott végzéssel - többek között - a III. rendű alperest a fenti körbeni nyilatkozattételre hívta fel, egyidejűleg a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján tájékoztatva arról, hogy a védekezésére figyelemmel, mely tények szorulnak bizonyításra, és figyelmeztette a bizonyítás elmaradásának a Pp. 141. § (6) bekezdése szerinti jogkövetkezményére.

A III. rendű alperes a felhívásra 2007. február 28-án 25. sorszám alatt beérkezett beadványában előadta, hogy kizárólag a 2004. december 19-i, ... Kft. és közte létrejött megállapodásban szereplő összeg kifizetését vállalta, ennek alátámasztására csatolta a hivatkozott okiratot, továbbá kifejtette azon álláspontját, hogy a 2004/00439 sorszámú számla kifizetésének időpontja, a teljesítés összege a jogvita elbírálása szempontjából irreleváns, arra is figyelemmel, hogy a vállalkozási szerződés megszüntetésekor az I. rendű alperesnek nem maradt fenn követelése.

A III. rendű alperes által csatolt, 2004. december 19-i megállapodás nem alkalmas a védekezése alátámasztására; az engedményezésre vonatkozó okiratokkal szemben önmagában nem igazolja, hogy az engedményezett követeléssel az I. rendű alperes az engedményezéskor nem rendelkezett, nem bizonyítja azt, hogy a ... Kft. és az I. rendű alperes az engedményezési szerződés megkötését megelőzően egymással elszámolt.

Utóbbira az I. és a III. rendű alperes között 2005. február 24-én kiállított, a vállalkozási szerződést közös megegyezéssel felbontó okirattól sem vonható következtetés; a megállapodásban foglaltakat az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte, osztotta a Fővárosi Ítéltábla azon okfejtést, hogy az I. rendű alperes elszámolást érintő jognyilatkozata kizárólag az engedményezéssel nem érintett tartozásra vonatkozhatott.

A III. rendű alperes fellebbezése annyiban megalapozott, az elsőfokú bíróság tévesen figyelmen kívül hagyta azon helytálló védekezését, hogy felé az engedményezett követelést tartalmazó számla kiállítására nem került sor; ez az I. rendű alperes részéről a GK 66. számú állásfoglalásban foglaltakra is figyelemmel olyan, a Ptk. 302. § b) pontja szerinti jogosulti késedelem, amely a III. rendű alperes késedelmi kamatfizetési kötelezettségét kizárja. Az egységes bírói gyakorlat szerint a követelésre vonatkozó számla kiállításának az elmaradása esetén a keresetindítástól számított késedelmi kamat ítéltető meg; az első fokú eljárás irataiból kitűnően a felperes a kereseti kérelmét a III. rendű alperesre a 2005. június 17-én, 5. sorszám alatt beérkezett előkészítő iratában terjesztette ki, így a III. rendű

alperest csak ezen időponttól terhelheti a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamatfizetési kötelezettség.

Alaptalan a III. rendű alperes fellebbezése az első fokú perköltség fizetésére vonatkozó ítéleti rendelkezés tekintetében; az elsőfokú bíróság 2.086.118 forint pertárgyérték alapulvételével az 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti 125.200 forint eljárási illetéket és a helytállóan alkalmazott 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet figyelembevételével megállapított bruttó 120.000 forint ügyvédi munkadíjat vett perköltségként figyelembe, és annak viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően határozott.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett körben - a fent kifejtettek szerint - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

A III. rendű alperes fellebbezése döntően nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperes jogorvoslati perköltsége megfizetésére, mely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alkalmazásával megállapított, általános forgalmi adót is tartalmazó jogi képviseleti munkadíjból áll.

Budapest, 2009. szeptember 1.

. Bánki Horváth Mária s. k.,

a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s. k.,
előadó bíró

Dr. Rédei Anna s. k.,
bíró